

SOSIALURIN

Blaðstjóri:
Vilfríð SørensenÚtgevandi:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høysbreyt

SJÓNLEIKARHÚSIÐ

TEL. 1131

BÍÐA eftir GODOT

sjónleikur í 2 portum
eftir SAMUEL BECKETT

verður framfördur:

Leygarkvöldið 26/1 kl. 8

Sunnukvöldið 27/1 kl. 6 og kl. 9.

Atgongumerki á 5 kr. verða seld í Sjónleikarhúsinum leygar-
dagin kl. 12—1 og 7—8 og sunnukvöldið kl. 5—6 og 8—9.

IRIS

Heitur matur — Smurt breyð

Tá stongt er, fæst smurt breyð
í automatinum

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

140

Røðarin heldur á: »Eg eri tí glaður fyri at vera sloppin við til henda fund. Tað er gott soleiðis í fáum orðum at fáa allan sannleikan at vita. Men eg hugsi ikki, vit sum her eru, fara at rópa hurrá fyri hesum sannleika kortini. Vit hava gjøgnum árin höyrt so nógvar sovørðnar patentmakarar, sovørðnar politiskar blágómar. Teir hava allir roynst sum blágómar flest, svinna burtur, so bert skræðan verður eftir. — Neyð í Føroyum. Ja, tað kann væl vera, at tað er smátt hjá onkrum, sum hevir verið fyri tí býti at fiska litið. Hjallurin á sjónum hevir orðið fyri at vera ótryggur. Men tað er nú okkara lagna. Soleiðis hevir altíð verið at viðhvørt eru trøngar tíðir og viðhvørt góðar tíðir. Nú eru trøngar tíðir hoyra vit. Men so batnar aftur. Tað hevir tað altíð gjørt, og við Guðs hjálp verður sum áður livandi í Føroyum«. Kornelius er liðugur at tala og setir seg niður.

Tún-Hanus roynir aftur. Spakførur. Eymjúkur — hevði ikki sagt soandi tingmenn. Hevði sagt, at teir gjørdi ov lítið fyri vinnuveginar, serliga fiskiskapin. Hevði ikki meint, vit skuldu draga um stokkin, men segði, at vit máttu fáa onnur veiðiamboð enn ongul og stein. Tað høvdu onnur lond, sum fiskaðu á somu grunnum sum vit, og tí fingi vit ov lítið. Tað bar ikki til at nýta ongul og stein undir líðini á trolu ella øðrum nútíðar fiskireiðskapi. Hann vónaði, at fundurin vildi taka hetta, hann hevði sagt, í álvara.

Kornelius er uppi aftur beinan vegin. Spotskur. Láturmildur: »Ja, har siggja tit. Tíðirnar eru longu batning í. Skjótt er Harranum um, plaga tey at siga. Nú er stoðan ein onnur. Logtingsmenninir sova ikki. Ikki heilt, hálvsöva bara. Altíð ein uggi. Kanska fáa teir tíð at vakna heilt, áðrenn hesin fundurin er liðugur. So kunnu vit rokna við, at tann fyrsti spurningurin, innbjóðarin reisti, er greiddur. Síðani er tað tann seinri spurningurin, vaðbeinið. Tað dugir ikki saman við trolu. Ja, eg veit ikki, havi ongantíð verið fiskur, so eg dugi ikki at siga, um toskur

Ger skálki gott . . .

Tað er bara stuttligt at lesa fót enn teir nakrantíð hava kent til, so fólk ikki nú noyðast í túsundtali av landinum fyri at vinna sær útkomu. Serliga stuttligt er at lesa grein frá einum, ið nevnið seg »Røddin úr Klakksvík«. Hvør henda røddin er, man ikki vera torført at lesa. Henda sama »røddin« heldur m.a., at fólkid hevir talað og royn

ir at láta sum um veljararnir góvu sjálfstýrisflokkinum alt. Sjálfstýrisflokkurin, sum bert fekk tveir eykamenn valdar við 446 atkvøðum til hvønn, meðan meðaltalð var í fáa undomsgvaldan mann var 513. Eftir hesum at døma kann av sonnum sigast, at ikki varð talað skeliga gott fyri sjálfstýrisflokkinum — tvørturimóti.

Nøkur vísdomsorð hevir »Røddin úr Klakksvík« tó fingið kroyst burtúr sær, og tey eru hesi:... men biða og sjá, hvat sjálfstýris samgongan kann avrika... Hetta er av sonnum sum at hoyra ekkó úr grøvuni.

Hvør hevir sitið við ábyrgdin? Er tað ikki sjálfstýrisflokkarnir?

Hvør hevir t. d. sitið við ábyrgdini síðan heimastýrislokin kom í gildi. Tveir sjálfstýrisflokkar, uttan seinastu fyra árin, tá javnaðarflokkurin hevði leiðsluna.

Hvat avrikað? gl. sjálfstýrið og fólkaflokkurin árin frá 1954—58. Hvussu nógv vaks skipaflostin?

Hvussu nógv varð bót upp prís-viðbót o.a.

Hvussu nógv varð bygt av vegum og havnum.

Hvussu nógv varð bót um sósíalløggávu.

Hvussu nógvir skúlar vórðu bygdir.

Hvussu nógv varð bót um kor teirra lesandi.

Soleiðis kundi verið hildið áframt at spurt uttan positivt svar.

Tað er tí ikki óviltliga longu nú at spáa um úrslitið av hesi samgongu — ið hvussu er fyri gl. sjálfstýrið og fólkaflokkins viðkomandi.

Haraftur imóti eru fólk vitandi um, hvat ið kom burtúr tingskæiðinum 1958—62. Tað er ikki bert nakað, ið javnaðarmenn siga og vilja rósa sær av, tí tað verður mangan sagt uppáttur og uppáttur av fólkum uttan mun til politiskan lit. Tað verður sagt bart út, at tað nyttar ongum at dylja, at farnu fyra ár hava verið bestu ár, føroyingar vita um — ein sonn broytt ingstíð vinnuliga, mentunarliga, sósíalt og á annan hátt.

Tað var hetta góða úrslit, seinastu fyra árin fyri land og fólk, ið gav javnaðarflokkinum so góða undirtøku við valið 8. november. Og fyra ár afturat við sama góða framburði, var tað, ið sjálfstýrisflokkurin ræddist og tí roynði at bera seg karkliga at móti javnaðarflokkinum. — Sig so at sjálfstýrisflokkurin er smúttur fyri framburði.

Til síðst kann vera ugga »røddina« við, at síðan javnaðarflokkurin var iburtur hevir hann ongantíð vilja »hulla«, og tað er heldur ikki ætlanin í framtíðini, um hann nú er í andstöðu, tí hann ætlar ikki at svíkja sínar mongu veljarar og onnur ið standa um flokkin og tað hann var ætlaður at verja og fremja.

Eingin er fullspottaður fyrr enn hann hevir spottað seg sjávan.

Veit henda sama ræddin ikki, at sjálfstýrisflokkurin einaferð var fullaður ella tað ið verri er, var deyður av tingi, og at tað vóru javnaðarmenn, ið blástu liv aftur í flokkin við at broyta valdøms, so flokkurin, sum ongan valdømsvaldan mann hevði, tó atlika væl skuldi kunna fáa eykavaldan mann. Men vit meta teir menn ella mann, ið fá umboðað gl. sjálfstýrisflokkin fyri reinforari politikkar enn teir, sum í dag umboða hann.

Lonin er at javnaðarmenn hava verið við at fostrað ein sjálfstýris-Brutus.

Ger skálki gott, hann lønar sær aftur við háð og spott.

GALVANISERAÐ RØR:

1/2" 3/4" 1" 1 1/4" 1 1/2" og 2"

Eisini ógalvaniserað, og oll slog av rørdelium.

Einans fyrsta flokks rør og rørdelir.

Fáast altíð hjá

P. MARIA POULSEN

Telefon 2000 og 2001.

Keypa væl hagreiddan

feskan fisk

Tað er neyðugt, at fiskurin
er væl bløðgaður

P. BACALAO

141

missir matarlystin, tá ið hann sær trol. Men tað veit valeyst innbjóðarin, síðani hann sigur tað. Eg eri nú ikki heilt samdur við honum kortini; tí eg eti viðhvørt fisk og siggi, at hann er lika feitur í dag, sum tá ið eg var barn. Tá vóru eingi trol. Nú eru nógv trol. Tí hugsi eg mær, at toskurin man hava matarlyst enn sum áður. Nei, eg hugsi ikki hetta hevir nakran vanda — enn í hvussu er.

Tá ið Kornelius hevir sett seg niður aftur er tagn eina lotu. Menn titla saman og smálæa. Bakka-Hanus situr við albogunum niður á knøini og styðjar pannuna á tær samanlatnu hendurnar. Nú reisis Per Arantsen lærari og talar. Hann heldur ikki, at ihaldsmenn eiga at taka hetta skemtliga. »Hetta er djúpt álvara. Tað er ikki skrogg, at fólk svoltar. Ein lækni hevir mær sagt, at børn verða legð á sjúkahús, tí tey hava fingið ov lítið at eta. Fiskimenn vilja ikki fara til skips, tí familjan liður matneyð, meðan teir eru burtur. Fólk knarrar meir og meir á teir, sum ráða fyri borgum. Og tað er einki at ivast í, at vit, sum stríðast fyri at varðveita ríkiseindina, eiga ikki at vera blindir fyri hesum. Nú má tað verða vit, sum ganga á odda fyri at fáa ríkisstjórnina til at gera okkurt munagott tiltak fyri at bota um neyðina, og tað beinan vegin. Gera vit ikki tað, verður ein nýggjur flokkur stovnaður, og tað er ivasamt, um tað verður gott fyri okkum. Eg veit nógvar ihaldsmenn, sum so rýma frá okkum, tí teir kenna á sínum egna kroppi, hvussu ringur standurin er. Tað nyttar eingin ríkiseind, um tað verður so vorðið, at vit mugu rýma úr oyggjunum, tí her er ikki livandi longur. Tað eru tí míni ráð, at vita beinan vegin upp samráðingar við høvuðsmenn fyri hesa nýggju rørslna og fáa eina samgongu í lag. Um tað er neyðugt, mugu vit eisini vera tilreiðar at broyta okkara stevnuskrá so mikið, at vit kunnu ganga hesum nýggja á mót, so vit sleppa undan at fáa ein nýggjan politiskan flokk afturat.

Nú vuku eyguni í ihaldsmönnum, teir skimast rundan um